

Etusivu>Oikeudenkäyntimenettely>Siviilioikeudelliset menettely>Tuomioistuinten päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano>

Tuomioistuinratkaisun täytäntöönpano

Tämän sivun alkukielistä versiota [PL](#) on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

puola

Seuraavat kielet ovat jo saatavilla.

Swipe to change

Tuomioistuinratkaisun täytäntöönpano

Puola

1 Mitä täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tarkoittaa?

Siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden täytäntöönpanoa koskevista säännöistä säädetään Puolan siviiliprosessilaissa (*Kodeks postępowania cywilnego*).

Täytäntöönpanolla tarkoitetaan niitä laissa säädettyjä pakkokeinoja, joiden avulla toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat periä velallisen velan velkojalle täytäntöönpanoasiakirjan nojalla. Täytäntöönpanomenettely alkaa, kun täytäntöönpanohakemus jätetään.

Täytäntöönpanoasiakirja toimii täytäntöönpanoperusteena. Yleensä täytäntöönpanoasiakirja on täytäntöönpanomääräys, jossa on täytäntöönpanokelpoisuutta koskeva lauseke (siviiliprosessilain 776 §). Tätä lauseketta ei edellytetä eräissä jäsenvaltion tasolla annetuissa tuomioistuimen määräyksissä tai siviiliprosessilain 1153 §:ssä 14 tarkoitetuissa sovintoratkaisuissa ja virallisissa asiakirjoissa. Jos nämä tuomiot, sovintoratkaisut ja viralliset asiakirjat täyttävät edellä esitetyt ehdot, ne muodostavat täytäntöönpanoasiakirjan, jonka perusteella velkoja voi tehdä hakemuksen suoraan täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle.

Täytäntöönpanomenettelyihin osallistuu kahdentyyppisiä viranomaisia:

lainkäyttöelimet – menettelyissä, joilla täytäntöönpanomääräykseen sisällytetään täytäntöönpanokelpoisuutta koskeva lauseke (oikeuden puheenjohtaja, alioikeus (*sąd rejonowy*), aluetuomioistuin (*sąd okręgowy*) ja muutoksenhakutuomioistuin.

täytäntöönpanoviranomaiset – kyseeseen tulevissa täytäntöönpanomenettelyissä nämä ovat alioikeudet ja ulosottomiehet (*komornik*) (siviiliprosessilain 758 §).

Sekä täytäntöönpanokelpoisuuden toteamista koskevan menettelyn että täytäntöönpanomenettelyn osapuolina ovat velkoja ja velallinen.

Puolan lainsäädännössä erotetaan toisistaan seuraavat täytäntöönpanomenettelyn tyypit:

Rahasaatavien täytäntöönpano seuraavien omaisuuserien avulla:

irtain omaisuus

ansiotulot

pankkitilit

muut saatavat

muut omistusoikeuteen sisältyvät oikeudet

kiinteä omaisuus

alukset.

Muiden kuin rahasaatavien täytäntöönpano seuraavien toimien avulla:

konkurssipesän hallinto

yrittäjien tai tilan myynti

elatusapumaksut. Tuomioistuin sisällyttää täytäntöönpanoasiakirjaan viran puolesta täytäntöönpanokelpoisuutta koskevan lausekkeen. Tällaisissa tapauksissa täytäntöönpanoasiakirja toimitetaan velkojalle viran puolesta. Asioissa, joissa määrätään elatusapumaksuja, täytäntöönpanomenettely voidaan aloittaa viran puolesta asian käsitellessä ensimmäisen asteen tuomioistuimen pyynnöstä. Pyyntö jätetään toimivaltaiselle täytäntöönpanoviranomaiselle. Ulosottomies selvittää velallisen tulot, varallisuuden ja asuinpaikan viran puolesta. Jos tämä ei onnistu, poliisi toteuttaa ulosottomiehen pyynnöstä tarvittavat toimet velallisen asuinpaikan ja työsuhteen selvittämiseksi. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu selvitys on suoritettava enintään 6 kuukauden välein. Jos selvityksessä ei onnistuta selvittämään velallisen tuloja tai varallisuutta, ulosottomies pyytää tuomioistuinta määräämään velallisen ilmoittamaan varallisuutensa. Jos velallisen maksut ovat myöhässä yli kuusi kuukautta, ulosottomies tekee viran puolesta hakemuksen kansalliselle tuomioistuinrekisterille (*Krajowy Rejestr Sądowy*) velallisen kirjaamisesta maksukyvyttömiä velallisten luetteloon. Täytäntöönpanotoimen tehottomuus ei ole peruste menettelyn keskeyttämiselle.

2 Mille viranomaisille täytäntöönpanoa koskeva toimivalta kuuluu?

Siviiliprosessilain 758 §:n nojalla täytäntöönpanoon liittyvät asiat kuuluvat alioikeuksien ja niiden yhteydessä toimivien ulosottomiesten toimivaltaan.

3 Millä edellytyksillä päätös täytäntöönpanosta voidaan antaa?

Siviiliprosessilain 803 §:n nojalla täytäntöönpanoasiakirja muodostaa perusteen koko saatavan ulosmittaukselle velallisen kaiken tyyppisestä omaisuudesta, ellei toisin määrätä. Täytäntöönpanoviranomaisella ei ole valtuuksia tutkia velvoitetta koskevan täytäntöönpanoasiakirjan pätevyyttä ja sovellettavuutta.

Periaatteessa täytäntöönpanoasiakirja on asiakirja, joka on varustettu täytäntöönpanolausekkeella.

Siviiliprosessilain 777 §:n nojalla seuraavat asiakirjat katsotaan täytäntöönpanoasiakirjoiksi:

lainvoimainen tai välittömästi täytäntöönpanokelpoinen tuomioistuimen päätös ja tuomioistuimessa tehty sovinto

tuomioistuinlakimiehen (*referendarz sądowy*) antama lainvoimainen tai välittömästi täytäntöönpanokelpoinen päätös

muut tuomioistuimen päätökset, sovintosopimukset ja oikeudelliset asiakirjat, jotka on pantava täytäntöön oikeudellisen (eli tuomioistuimessa toteutettavan)

täytäntöönpanomenettelyn mukaisesti

notaarin vahvistama asiakirja, jossa velallinen vapaaehtoisesti hyväksyy täytäntöönpanotoimen, johon sisältyy velvoite maksaa tietty rahasumma tai

luovuttaa asiakirjassa ilmoitettu määrä tietyn tyyppisiä esineitä tai tietyt erikseen nimetyt esineet, jos asiakirjassa asetetaan määräaika, johon mennessä

velvoite on täytettävä tai yksilöidään täytäntöönpanon toimittamisen edellytys

notaarin vahvistama asiakirja, jossa velallinen vapaaehtoisesti hyväksyy täytäntöönpanotoimen, johon sisältyy velvoite maksaa asiakirjassa tai indeksointilausekkeella määritelty rahasumma, jos asiakirjassa yksilöidään tämän veloitteen noudattamisen edellytys ja määräaika, johon mennessä velkoja voi hakea täytäntöönpanolausekkeen sisällyttämistä asiakirjaan edellä 4 tai 5 kohdassa määritelty notaarin vahvistama asiakirja, jonka mukaan velallinen, joka ei itse ole velallinen ja jonka omaisuuden, saatavan tai oikeuden vakuutena on kiinnitys tai pantti, on vapaaehtoisesti suostunut kiinnitettyyn tai pantattuun omaisuuteen kohdistuvaan täytäntöönpanotoimeen vakuusvelkojan rahasaatavan maksamiseksi.

Velallisen ilmoitus vapaaehtoisesta suostumuksesta täytäntöönpanoon voidaan tehdä myös erillisellä notaarin vahvistamalla asiakirjalla.

Täytäntöönpanoasiakirjaksi kelpaavat vain lainvoimaiset tuomioistuimen päätökset, joihin sisältyy täytäntöönpanolauseke tai jotka ovat välittömästi täytäntöönpanokelpoisia (viran puolesta tai jommankumman menettelyn osapuolen tekemästä pyynnöstä annetun välitöntä täytäntöönpanokelpoisuutta koskevan määräyksen nojalla). Notaarin vahvistama asiakirja katsotaan täytäntöönpanoasiakirjaksi, jos se täyttää siviiliprosessilaissa ja notariaatteja koskevilla säännöissä esitetyt vaatimukset.

Muita täytäntöönpanoasiakirjoja ovat muun muassa ote konkurssimenettelyyn liittyvästä saatavien luettelosta; oikeudellisesti pätevä pankkisopimus; suunnitelma ulosmittauksella saatujen rahassummien jaosta; pankkilain mukainen pankin antama täytäntöönpanoasiakirja, mutta vasta, kun tuomioistuin on sisällyttänyt siihen täytäntöönpanolausekkeen; ulkomaisten tuomioistuinten tuomiot tai niiden vahvistamat sovinnot, kun puolalainen tuomioistuin on julistanut ne täytäntöönpanokelpoisiksi. Ulkomaisten tuomioistuinten siviilioikeudellisissa asioissa antamat tuomiot, jotka on pantava täytäntöön oikeudellisen täytäntöönpanomenettelyn mukaisesti, katsotaan täytäntöönpanoasiakirjoiksi, kun puolalainen tuomioistuin on julistanut ne täytäntöönpanokelpoisiksi. Tuomio julistetaan täytäntöönpanokelpoiseksi, jos se on täytäntöönpanokelpoinen siinä valtiossa, jossa se on annettu, eikä siviiliprosessilain 1146 §:n 1 ja 2 momentissa määriteltyjä esteitä ole olemassa.

3.1 Menettely

Täytäntöönpanoasiakirja toimii täytäntöönpanon aloittamisen perusteena. Asian käsittelevä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sisällyttää täytäntöönpanolausekkeen tuomioistuimen antamiin täytäntöönpanoasiakirjoihin (siviiliprosessilain 781 §:n 1 momentti).

Tuomioistuin käsittelee täytäntöönpanolausekkeen sisällyttämistä koskevat hakemukset viipymättä ja enintään kolmen päivän kuluessa siitä kun hakemus on jätetty toimivaltaiselle elimelle (siviiliprosessilain 781 artikla 1). Täytäntöönpanolauseke sisällytetään viran puolesta asiakirjoihin menettelyissä, jotka on aloitettu tai olisi voitu aloittaa viran puolesta. Tuomioistuin sisällyttää täytäntöönpanolausekkeen viran puolesta sähköisesti suoritetuissa ulosottomenettelyissä annettuihin maksumääräyksiin sen jälkeen, kun niistä on tullut lainvoimaisia (siviiliprosessilain 782 §).

Täytäntöönpanotoimi voidaan yleensä aloittaa pyynnöstä. Menettelyissä, jotka voidaan aloittaa viran puolesta, täytäntöönpanomenettely voidaan aloittaa viran puolesta asiaa käsittelevän ensimmäisen asteen tuomioistuimen toimivaltaiselle tuomioistuimelle tai ulosottomiehelle tekemän pyynnön perusteella (siviiliprosessilain 796 §:n 1 momentti).

Velkoja voi jättää hakemuksen täytäntöönpanomenettelyn aloittamisesta toimivaltaiselle alioikeudelle tai sen yhteydessä toimivalle ulosottomiehelle. Hakemuksen voivat jättää myös muut toimivaltaiset viranomaiset (tuomioistuin tai yleinen syyttäjä, kun asia koskee sakkojen ja rahamääräisten seuraamusten, tuomioistuinmaksujen tai valtion kassaan suoritettavien käsittelymaksujen täytäntöönpanoa).

Täytäntöönpanomenettelyn aloittamista koskevat hakemukset on yleensä tehtävä kirjallisesti. Niihin on liitettävä täytäntöönpanoasiakirja.

Perittävistä maksuista säädetään tuomioistuinten yhteydessä toimivista ulosotto- ja haastemiehistä ja täytäntöönpanosta 20 päivänä elokuuta 1967 annetussa laissa (*Ustawa z dnia 20 sierpnia 1967 r. o komornikach sądowych i egzekucji*). Kyseisen lain 43 §:n mukaan ulosottomies perii täytäntöönpanomaksun tuomioistuinten määräysten täytäntöönpanosta ja muiden laissa määritettyjen toimien suorittamisesta.

Täytäntöönpanosta peritään seuraavat maksut:

Rahamääräistä saatavaa koskevan maksumääräyksen täytäntöönpanosta maksu on 2 prosenttia sen vaateen arvosta, johon toimet kohdistuvat, mutta vähintään 3 prosenttia keskimääräisestä kuukausipalkasta ja enintään viisi kertaa tämän palkan määrä. Velkoja maksaa maksun jättäessään hakemuksen maksumääräyksen täytäntöönpanosta. Jos maksua ei suoriteta hakemuksen jättämisen yhteydessä, ulosottomies kehottaa velkojaa maksamaan maksun 7 päivän kuluessa. Ulosottomies ei pane määräystä täytäntöön ennen kuin maksu on suoritettu (kyseisen lain 45 §).

Rahasaatavien täytäntöönpanosta ulosottomies perii velalliselta maksun, joka on 15 prosenttia täytäntöön pantavan vaateen arvosta, mutta vähintään kymmenesosa keskimääräisestä kuukausipalkasta ja enintään 30 kertaa tämän palkan määrä. Jos vaade kuitenkin pannaan täytäntöön pankkitilien, palkan, sosiaaliturvatuksien tai työllisyyden edistämistä ja työmarkkinalaitoksia sääntelevien säännösten nojalla suoritettavien maksujen, työttömyysetuuden, tulospalkan, apurahojen tai koulutusavustusten avulla, ulosottomies perii velalliselta maksun, joka on 8 prosenttia täytäntöön pantavan vaateen arvosta, mutta vähintään 1/20 keskimääräisestä kuukausipalkasta ja enintään 10 kertaa tämän palkan määrä (kyseisen lain 49 §).

Sellaisten rahasaatavien täytäntöönpanosta, jotka aiheutuvat täytäntöönpanomenettelyn keskeyttämisestä velkojan pyynnöstä siviiliprosessilain 823 §:n perusteella, ulosottomies perii velalliselta maksun, joka on 5 prosenttia maksamattoman saatavan arvosta, mutta vähintään kymmenesosa keskimääräisestä kuukausipalkasta ja enintään 10 kertaa tämän palkan määrä. Jos täytäntöönpanomenettely kuitenkin keskeytetään velkojan pyynnöstä ennen kuin täytäntöönpanomenettely on annettu tiedoksi velalliselle, ulosottomies perii velalliselta maksun, joka on 1/10 keskimääräisestä kuukausipalkasta.

Omaisuuksien takavarikoinnin muodossa tapahtuvasta täytäntöönpanosta ulosottomies perii kiinteämääräisen maksun, joka on 50 prosenttia keskimääräisestä kuukausipalkasta (kyseisen lain 50 §).

Kiinteämääräinen maksu on 40 prosenttia keskimääräisestä kuukausipalkasta (51 §), ja se peritään seuraavista toimista:

kiinteistön haltuunotto ja sen irtaimen omaisuuden poisvienti; liike- ja teollisuusyritysten on maksettava maksu kustakin yrityksen toimitiloihin kuuluvasta huoneesta

kiinteistön tai yrityksen pesänhoitajan nimittäminen ja valvojan nimittäminen kiinteistölle

irtaimiston tai henkilöiden häätö tiloista, josta peritään erillinen maksu kutakin huonetta kohti.

Irtaimiston tai henkilöiden häädöstä käytävien, alkovioiden, terassien, kylpyhuoneiden tai keittiöiden kaltaisista asuintiloista ei peritä erillistä maksua.

3.2 Tärkeimmät edellytykset

Täytäntöönpanon käynnistyminen edellyttää velkojan jättämää hakemusta, johon on liitetty täytäntöönpanoasiakirja. Hakemuksessa on nimettävä velallinen ja määriteltävä, miten täytäntöönpano suoritetaan yksilöimällä omistusoikeudet, joihin täytäntöönpano kohdistuu. Kiinteistöihin liittyvien saatavien täytäntöönpanoa varten on ilmoitettava myös kiinteistörekisteritiedot. Jos täytäntöönpano kohdistuu irtaimen omaisuuteen, jokaista irtainta omaisuusesinettä ei tarvitse yksilöidä tarkasti, sillä täytäntöönpano kohdistuu periaatteessa velallisen koko irtaimen omaisuuteen.

4 Täytäntöönpanotoimien tarkoitus ja luonne

4.1 Minkä tyyppinen varallisuus voi olla täytäntöönpanon kohteena?

Täytäntöönpano voi kohdistua kaikkiin velallisen omaisuuteen kuuluviin esineisiin tai tarvikkeisiin, kuten irtaimen omaisuuteen, kiinteään omaisuuteen, palkkatuloihin, pankkitileihin, johonkin osaan kiinteästä omaisuudesta, aluksiin ja velallisen muihin saataviin ja omistusoikeuteen sisältyviin oikeuksiin.

Siviiliprosessilain 829–831 §:ssä säädetään tietyt rajoituksia sen suhteen, minkä tyyppiin esineisiin täytäntöönpano voi kohdistua. Näiden säännösten nojalla seuraavat esineet eivät voi olla täytäntöönpanon kohteena: henkilökohtaiset ja kotitaloustavarat, liinavaatteet, alusvaatteet ja pitovaatteet, joiden

voidaan kohtuudella katsoa täyttävän velallisen ja hänen huollettavanaan olevien perheenjäsenten perustarpeet, sekä vaatteet, joita velallinen tarvitsee julkisten tai työtehtäviensä hoitamiseen; elintarvikkeet ja lämmityspolttoaine velallisen ja hänen perheensä tarpeisiin yhden kuukauden ajaksi; velallisen ansiotyössä tarvitsemat työkalut ja muut välineet sekä raaka-aineet yhden viikon tuotantoa varten, moottoriajoneuvoja lukuun ottamatta.

Siviiliprosessilain lisäksi on myös muita kansallisia sääntöjä, joissa määritellään täytäntöönpanosta vapautetut saatavat ja tällaisen vapautuksen soveltamisen laajuus (esimerkiksi työlaissa (*Kodeks pracy*) määritellään, missä määrin työtuloja voidaan ulosmitata).

4.2 Mitä vaikutuksia täytäntöönpanotoimilla on?

Täytäntöönpanoasiakirja muodostaa perusteen koko saatavan ulosmittaukselle velallisen kaikesta omaisuudesta, ellei toisin määrätä.

Velallisilla on oikeus vallita omaisuuttaan, ellei tuomioistuin ole evännyt tätä oikeutta.

Irtainta omaisuutta koskevan täytäntöönpanotoimen aloittamisen yhteydessä ulosottomies ulosmittaa kyseisen omaisuuden ja laatii ulosmittauspöytäkirjan. Kiinteän omaisuuden vallinta ulosmittauksen jälkeen ei vaikuta menettelyyn myöhempään kulkuun, kun taas ulosmitattua kiinteää omaisuutta koskeva täytäntöönpanomenettely voi kohdistua myös ostajaan. Ulosottomies voi kuitenkin painavista syistä missä tahansa menettelyn vaiheessa asettaa ulosmitatun irtaimen omaisuuden kolmannen henkilön, esimerkiksi velkojan, valvontaan.

Kiinteää omaisuutta koskevan täytäntöönpanotoimen yhteydessä ulosottomies kehottaa ensin velallista maksamaan velkansa kahden viikon kuluessa. Jos näin ei tapahdu, ulosottomies suorittaa omaisuuden luetteloinnin ja arvioinnin. Ulosmittauksen jälkeen tapahtuva kiinteän omaisuuden vallinta ei vaikuta menettelyyn myöhempään kulkuun. Ostaja voi osallistua menettelyyn velallisena.

Jos velalliselle on määrätty velvollisuus **olla toteuttamatta** tietyjä toimia tai estämättä velkojan toimia eikä hän noudata tätä velvollisuutta, tuomioistuin voi määrätä hänelle velkojan hakemuksesta sakon. Jos velallinen ei maksa sakkoa, se muunnetaan vapausrangaistukseksi. Velallinen voi siis joutua tässä tapauksessa vankeuteen, ellei hän maksa pakkotoimena määrättyä sakkoa.

4.3 Mikä on täytäntöönpanotoimien voimassaoloaika?

Siviiliprosessilain ei aseteta täytäntöönpanohakemuksille aikarajoja. Puolan lainsäädännön mukaan tuomioistuimen tai muun tällaisia asioita käsittelemään nimetyn elimen lainvoimaisella tuomiolla tai välitystuomioistuimen tuomiolla vahvistetut saatavat tai tuomioistuimessa tai välitystuomioistuimessa tehdyn tai sovittelijan avulla tehdyn ja tuomioistuimen vahvistaman sovinnon perusteella vahvistetut saatavat vanhentuvat kymmenen vuoden jälkeen, vaikka tällaisten saatavien vanhentumisaika olisi lyhyempi (siviililain (*Kodeks cywilny*) 125 §:n 1 momentti). Jos näin hyväksytty vaade koskee säännöllisesti toistuvia velvoitteita, kaikkiin myöhempisiin vaateisiin sovelletaan kolmen vuoden vanhentumisaikaa.

Toimivaltainen viranomais tutkii, täyttääkö täytäntöönpanohakemus muodolliset vaatimukset ja hyväksyttävyyssuhteet. Erityisten vaatimusten noudattamatta jättäminen saattaa johtaa hakemuksen hylkäämiseen tai täytäntöönpanomenettelyn keskeyttämiseen.

5 Voiko täytäntöönpanopäätökseen hakea muutosta?

Menettelyn osapuolet voivat valittava täytäntöönpanolausekkeen sisällyttämistä koskevasta tuomioistuimen päätöksestä.

Täytäntöönpanomenettelyssä on käytettävissä seuraavat oikeussuojakeinot:

valitus ulosottomiehen toteuttamista toimista (Valitus tehdään alioikeuteen; tämä koskee myös ulosottomiehen laiminlyöntejä. Valituksen voi tehdä menettelyn osapuoli tai henkilö, jonka oikeuksia ulosottomiehen toimi tai laiminlyönti on loukannut tai vaarantanut. Valitus on tehtävä viikon kuluessa siitä päivästä, jolloin toimi toteutettiin tai osapuoli tai henkilö sai laiminlyönnin tietoonsa.)

valitus täytäntöönpanolausekkeen sisällyttämistä koskevasta tuomioistuimen päätöksestä (siviiliprosessilain 795 § – määräaika valituksen tekemiselle lasketaan velkojan osalta siitä päivästä, jona täytäntöönpanoasiakirja tai täytäntöönpanon epäävä päätös annettiin, ja velallisen osalta siitä päivästä, jona täytäntöönpanomenettely aloitettiin tiedoksi)

valitus tuomioistuimen päätöksestä, jolla eurooppalainen maksamismääräys julistetaan täytäntöönpanokelpoiseksi (siviiliprosessilain 795 §)

valitus tuomioistuimen päätöksestä, jos käynnissä on samanaikaisesti hallinnollinen ja oikeudellinen täytäntöönpano

valitus menettelyn keskeyttämistä tai peruuttamista koskevasta tuomioistuimen päätöksestä (siviiliprosessilain 828 §)

valitus täytäntöönpanon rajoittamista koskevasta tuomioistuimen päätöksestä (siviiliprosessilain 839 §)

täytäntöönpanon rajoittamista koskeva tuomioistuimen päätös ja valitus tästä päätöksestä (siviiliprosessilain 839 §)

velallisen kanne täytäntöönpanotoimien riitauttamiseksi (siviiliprosessilain 840–843 §)

valitus täytäntöönpanon rajoittamista koskevasta tuomioistuimen päätöksestä (siviiliprosessilain 859 §)

valitus tuomioistuimen päätöksestä, joka koskee kiinteän omaisuuden luettelointia ja arviointia ulosmittauksen yhteydessä

suullinen valitus valvovalle elimelle omaisuuden huutokauppaan liittyvistä ulosottomiehen toimista (siviiliprosessilain 986 §)

valitus tarjouksen hyväksymistä koskevasta tuomioistuimen päätöksestä (siviiliprosessilain 997 §)

valitukset ulosmittauksen avulla saatujen varojen jakamista koskevasta suunnitelmasta (kahden viikon kuluessa suunnitelman tiedoksi antamisesta

ulosmittauspäätöksen tehneelle täytäntöönpanoviranomaiselle) (siviiliprosessilain 998 §)

valitus tuomioistuimen päätöksestä, joka koskee varojen jakamista koskevan suunnitelman riitauttamista (siviiliprosessilain 1028 §)

valitus tuomioistuimen päätöksestä, jolla velkojaa kehoitetaan täyttämään velvoitteensa

valitus tuomioistuimen päätöksestä, jolla tietty omaisuus suljetaan täytäntöönpanomenettelyn ulkopuolelle, kun menettelyn yhtenä osapuolena on valtio (siviiliprosessilain 1061 §:n 2 momentti).

6 Sovelletaanko täytäntöönpanoon mitään rajoituksia, esimerkiksi velallisen suoja koskevien sääntöjen tai määräaikojen perusteella?

Siviiliprosessilain 829 §:n nojalla täytäntöönpanosta on vapautettu seuraava omaisuus:

1) henkilökohtaiset ja kotitaloustavarat, liinavaatteet, alusvaatteet ja pitovaatteet, joiden voidaan kohtuudella katsoa täyttävän velallisen ja hänen huollettavanaan olevien perheenjäsenten perustarpeet, sekä vaatteet, joita velallinen tarvitsee julkisten tai työtehtäviensä hoitamiseen

2) elintarvikkeet ja lämmityspolttoaine velallisen ja hänen perheensä tarpeisiin yhden kuukauden ajaksi

3) yksi lehmä, kaksi vuohia tai kolme lammasta, jotka ovat välttämättömiä velallisen ja hänen huollettaviensa toimeentuloa varten, sekä riittävästi rehua ja kuivikkeita seuraavaan satoon asti

4) velallisen ansiotyössä tarvitsemat työkalut ja muut välineet sekä raaka-aineet yhden viikon tuotantoa varten, moottoriajoneuvoja lukuun ottamatta

5) mikäli velallinen saa säännöllisesti kiinteää palkkaa, se rahasumma, joka vastaa täytäntöönpanosta vapautettua palkan osaa seuraavaan maksupäivään asti, ja mikäli velallinen ei saa kiinteää palkkaa, rahasumma, joka tarvitaan velallisen ja hänen perheensä ylläpitoon kahden viikon ajan

6) opiskelutarvikkeet, henkilökohtaiset paperit, ansiomerkit ja uskonnonharjoittamisessa käytettävät esineet sekä jokapäiväiset käyttöesineet, jotka voidaan myydä vain niiden arvoa selvästi alempaan hintaan, mutta joilla on velallisen kannalta merkittävä käyttöarvo

7) maidon ja maitotuotteiden markkinajärjestelystä 20 päivänä huhtikuuta 2004 annetun lain (*Ustawa o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*) (Puolan virallinen lehti 2013, kohdat 50 ja 1272) 36 §:n 4a momentin 25 almomentissa tarkoitettu tilillä olevat varat

8) lääkkeistä 6 päivänä syyskuuta 2001 annetussa laissa (*Prawo farmaceutyczne*) (Puolan virallinen lehti 2008, nro 45, kohta 271, sellaisena kuin se on muutettuna) tarkoitettu lääkkeet, jotka lääketieteellisestä toiminnasta annetuissa säännöksissä tarkoitettu terveydenhuoltoyksikkö tarvitsee toimiakseen asianmukaisesti kolmen kuukauden ajan, sekä lääkinnällisistä laitteista 20 päivänä toukokuuta 2010 annetussa laissa (*Ustawa o wyrobach medycznych*)

(Puolan virallinen lehti Nro 107, kohta 679; 2011/102, kohta 586; ja 2011/113, kohta 657) tarkoitetut tällaisen yksikön toiminnan kannalta välttämättömät lääkinälliset laitteet

9) velallisen tai hänen perheenjäsentensä vamma edellyttämät apuvälineet.

Siviiliprosessilain 831 §:n 1 momentin nojalla täytäntöönpanosta on vapautettu seuraava omaisuus:

1) viranhoitoon liittyvien kustannusten ja matkojen kattamiseen tarkoitetut maksut ja luontoisetuudet

2) tiettyihin tarkoituksiin osoitetut valtion varat (erityisesti apurahat ja tukitoimet), paitsi jos vaade on syntynyt näiden tavoitteiden toteuttamisen yhteydessä tai jos se liittyy elatusvelvollisuuteen

3) sellaisista ohjelmista saatavat varat, jotka rahoitetaan 27 päivänä elokuuta 2009 annetun julkista taloutta koskevan lain (*Ustawa o finansach publicznych*) (Puolan virallinen lehti 2013, kohdat 885, 938 ja 1646) 5 §:n 1, 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista varoista, paitsi jos vaade on syntynyt sellaisen hankkeen toteuttamisen yhteydessä, johon nämä varat oli osoitettu

4) luovuttamattomat oikeudet, paitsi jos niistä on tehty siirrettäviä sopimuksella ja toimitettavat palvelut voidaan panna täytäntöön tai kyseisen oikeuden käyttö voidaan uskoa toiselle oikeushenkilölle

5) henkilövakuutusetuudet ja omaisuusvahinkovakuutusten korvaukset valtiovarainministerin ja oikeusministerin asetuksella määrittämässä rajoissa; tämä ei koske elatusvelvollisuudesta johtuvien saatavien perimiseksi toteutettavia täytäntöönpanotoimia

6) sosiaalihuollosta 12 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa laissa (*Ustawa o pomocy społecznej*) (Puolan virallinen lehti 2013, kohta 182, sellaisena kuin se on muutettuna) tarkoitettu sosiaalivastus

7) julkisrahoitteisesta terveydenhuollosta 27 päivänä elokuuta 2004 annetussa laissa (*Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych*) (Puolan virallinen lehti 2008/164, kohta 1027, sellaisena kuin se on muutettuna) tarkoitetut, velalliselle valtion talousarviosta tai kansallisesta terveysrahastosta terveydenhuoltoetuuksien myöntämiseksi maksettavat määrät ennen tällaisten etuuksien päättymistä 75 prosentin osalta kustakin maksusta, ellei kyse ole velallisen työntekijöiden tai julkisrahoitteisesta terveydenhuollosta annetun lain 5 §:n 41 momentin a ja b almomentissa tarkoitettujen terveydenhuoltopalvelujen toimittajien saatavista.

Siviiliprosessilain 833 §:n 1 momentin nojalla työstä saatavaan palkkaan voidaan kohdistaa työlaissa määritellyjä täytäntöönpanotoimia. Näitä säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin työllisyyden edistämistä ja työmarkkinalaitoksia sääntelevien säännösten nojalla suoritettaviin työttömyysetuuksiin, tulospalkkaan, apurahoihin ja koulutusavustuksiin.

Työlain 871 §:n 1 momentin nojalla seuraavia määriä ei saa pidättää palkasta:

1) erillisten säännösten nojalla vahvistettu kokoaikaisessa työsuhteessa oleville henkilöille maksettava vähimmäispalkka, josta on vähennetty sosiaaliturvamaksut ja verot sekä muiden kuin elatusapusaatavien perimiseksi täytäntöönpanoasiakirjojen perusteella ulosmitatut määrät

2) 75 prosenttia edellä 1 alakohdassa määritetystä palkasta, josta on vähennetty työntekijälle maksetut käteisennakot

3) 90 prosenttia edellä 1 alakohdassa määritetystä palkasta, josta on vähennetty 108 §:ssä säädetyt sakot.

Jos työntekijä tekee osa-aikatyötä, työlain 1 §:ssä tarkoitettuja määriä vähennetään suhteessa tehtyihin työtunteihin.

Päivitetty viimeksi: 15/12/2017

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.